

FACULTATEA DE TEOLOGIE, LITERE, ISTORIE ȘI ARTE
CENTRUL DE CERCETĂRI ASUPRA IMAGINARULUI. TEXT, DISCURS,
COMUNICARE. *IMAGINES*

CENTRUL DE REUȘITĂ UNIVERSITARĂ

UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI

în colaborare cu

AGENCE UNIVERSITAIRE DE LA FRANCOPHONIE (AUF)

și

ALBANIAN SOCIETY FOR THE STUDY OF ENGLISH (ASSE)

organizează în perioada **21-22 octombrie 2022**

Conferința internațională anuală

LIMBA ȘI LITERATURA – REPERE IDENTITARE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Tema propusă anul acesta:

Comicul în toate stările sale

În Dicționarul explicativ al limbii române, găsim următoarea definiție a „comicului”: „**categorie estetică** în a cărei sferă intră actele, situațiile sau personajele din viață sau din artă **care provoacă râsul**; ceea ce constituie temeiul **ridicolului**; parte **hazlie**, element sau efect **comic**, notă **ridicolă** pe care o reprezintă ceva sau cineva” (sublinierea noastră).

Așadar, condiția *sine qua non* a comicului este comunicarea, căci comicul nu poate apărea decât în interacțiunea dintre un emitător și un receptor. Comicul transcende comedia (ca gen dramatic, *stricto sensu*), putând apărea în orice mesaj care are ca scop sau a cărui decodare este luarea în râs, ridiculizarea, dezvăluirea grotescului sau pur și simplu amuzarea.

În al doilea rând, comicul este inseparabil de râs și de ridicol. Primul, înțeles ca acțiune sau modalitate concretă de acțiune, purtătoare a unei intenții subversive, este, așa cum spune Jean Duvignaud, „simptomul unei negativități subterane”¹, în timp ce ridicolul este „partea comicului desemnată ca obiect al deriziunii”² care adoptă o distanță critică față de *modus vivendi*, față de ceea ce este deja instaurat ca normă.

Deși nu se limitează la comedie, comicul nu poate fi conceput fără a ne referi la definiția fundamentală și fondatoare a lui Aristotel. Asociind ridicolul categoriei urâtului, Aristotel pune în lumină valoarea esențială a comicului, și anume valența educativă a acestuia, ca urmare a expunerii publice a ridicolului, a ceea ce este lipsit de exemplaritate, a ceea ce este strâmb, vicios: „Comedia este [...] imitația unor oameni cu o morală inferioară, nu o imitație a oricărui fel de viciu,

¹ Duvignaud, Jean, *Rire et après? Essai sur le comique*, Desclée de Brouwer, 1999, p. 12.

² Ibidem.

ci a celor din domeniul ridicolului, care este o parte a urâtului. În adevăr, ridicolul este un cusur și o urâciune fără durere, nici vătămare”³.

Valența educativă a comicului presupune o anumită negare a reprezentărilor și a comportamentelor noastre, având ca scop instaurarea unei viziuni critice sau chiar a unei lumi sau a unui *modus vivendi* îndreptate. Același Duvignaud vorbește în acest caz despre un „comic absolut”, în egală măsură distructiv și creativ, caracterizat prin „negativitatea care însoțește evoluția creatoare de forme și de configurații inedite”⁴.

După cum spunea deja Aristotel, comicul, în care râsul este o manifestare și nu un scop în sine, marchează o ruptură⁵ între un „grad zero” mentalitar acceptat de societate și un comportament pe care grupul îl consideră neadecvat. De aici și valoarea morală a comediei, rezumată magistral de Santeul prin celebra deviză *ridendo castigat mores*, valoare morală afirmată și de Molière în la fel de celebra prefață la *Tartuffe*: „E o lovitură mare dată vițiilor, când le expui râsului obștei întregi”⁶.

Conform lui Bergson, pentru care formula comicului este „mecanica placată asupra viului”⁷ (t. n.), există trei tipuri de comic: comicul de situație, comicul de limbaj și comicul de caracter. Ele se manifestă prin diverse procedee, precum repetiția, inversiunea, interferența seriilor și transpoziția.

Plecând de la aceste considerații de ordin general, tematica propusă în acest an invită la abordări plurale asupra comicului sau, mai bine spus, asupra diverselor manifestări ale comicului, la nivelul cuvântului, al limbajului, al imaginii, al gestului, al mișcării și al sunetului, precum și asupra procedeelelor și mijloacelor folosite în limbă, în literatură, în arte, în studii culturale și în istorie.

Dezbaterile vor fi organizate pe secțiuni, gestionate de responsabilii menționați mai jos. Aceștia vor primi propunerile dumneavoastră de comunicări și vă pot oferi toate informațiile necesare:

- 1. Limba română. Literatură română. Literatură comparată. Didactica limbii române. Comunicare și studii culturale:** Lavinia GEAMBEI (geambeilavinia@yahoo.com).
- 2. Limba franceză. Literatură franceză. Literaturi francofone. Studii culturale franceze. Studii culturale canadiene. Didactica limbii franceze. Traductologie – limba franceză:** Liliana VOICULESCU (lilgoilan@gmail.com).
- 3. Limba spaniolă. Literatură spaniolă. Literatură hispanoamericană. Studii culturale hispanice și hispanoamericane. Didactica limbii spaniole. Traductologie - limba spaniolă:** Diana LEFTER (diana_lifter@hotmail.com).
- 4. Limba engleză. Literatură engleză. Literaturi anglofone. Studii culturale britanice și americane. Didactica limbii engleze. Traductologie – limba engleză:** Cristina MIRON (cristinamironn@gmail.com).
- 5. Limba germană. Literatură germană. Studii culturale germanice. Didactica limbii germane. Traductologie – limba germană:** Cristina MIRON (cristinamironn@gmail.com).
- 6. Istorie, civilizație, societate, cultură:** Liliana SOARE (lilianasoare2006@yahoo.com).
- 7. Limbaje de specialitate (franceză, engleză, germană, spaniolă):** Marina TOMESCU (ana_marina_tomescu@hotmail.com).
- 8. Artele spectacolului, muzică:** Diana LEFTER (diana_lifter@hotmail.com).

³ Aristotel, *Poetica*, traducere de acad. prof. C. Balmuș, Editura științifică, București, 1957, 2, 1449, a, b, p. 22.

⁴ Duvignaud, Jean, *op. cit.*, , p. 197.

⁵ Bergson, Henri, *Le rire. Essai sur la signification du comique*, Félix Alcan, 1938.

⁶ Molière, *Tartuffe in Opere II*, traducere de A. Toma, Editura de stat pentru literatură și artă, București, 1955, p. 261.

⁷ Bergson, Henri, *op. cit.*, , p. 37.

CALENDARUL CONFERINȚEI

- **1 septembrie 2022** – primirea talonului de participare;
- **15 septembrie 2022** – confirmarea acceptării lucrării;
- **10 octombrie 2022** – achitarea taxei de participare;
- **21-22 octombrie 2022** – desfășurarea lucrărilor conferinței;
- **15 ianuarie 2023** – trimiterea lucrării în extenso.

NOTĂ: Lucrările se vor redacta în **engleză, franceză, spaniolă, germană, italiană sau portugheză**. Vor fi publicate în revista *Limba și literatura - repere identitare în context european* (indexată BDI: ErihPlus, EBSCO, CEEOL, IndexCopernicus, DOAJ etc.) lucrările acceptate de membrii comitetului de peer review. Celelalte lucrări vor fi publicate într-un volum colectiv, cu ISBN, la o editură recunoscută. Timpul alocat susținerii unei lucrări este de **15 minute**.

După acceptarea lucrărilor, autorii vor primi informații legate de cazare, precum și coordonatele bancare în vederea achitării taxei (**50 de euro** pentru participanții străini, respectiv **250 RON** pentru participanții din țară).

Pentru orice informații suplimentare, nu ezitați să ne contactați:
reperesidentitaires@yahoo.com; valentina.stinga@upit.ro.

